

RESTITUIRI

un mizilic colea: să restituim: 93,4 tone de aur! Acest mizilic nu a făcut obiectul sentimentelor bolșevicilor de solidaritate de clasă cu poporul român. După cum nu a făcut nici obiectul obligațiilor de restituire a ceea ce nu-ți aparține.

România nu a încetat niciodată să revendice restituirea de către Rusia a ceea ce fusese transmis, pe cuvânt de onoare, spre păstrare în anii Primului Război Mondial. Din toate declarațiile publicate în presa sovietică reiese clar și univoc faptul că Uniunea Sovietică a recunoscut întotdeauna dreptul de proprietate al României asupra Tezaurului său.

Și atunci, care-i problema?! De unde apar astăzi aceste cinice și monstruoase fraze ale oficialilor ruși privind chestiuni de interes pur istoric?! AU FURAT CEEA CE NU NE APARTINE! Și ne-au făcut pe toți ostatici ai acestei meschinării! Pe toți cetățenii Rusiei! De ce eu, de ce anume eu, trebuie să trăiesc cu sentimentul că sunt cetățean al unei țări care săvârșește pe față și cinic cea mai oribilă crimă damnată de codul moralei creștine: înșelarea celor care ți-au dat încredere?

La Dante Alighieri, cei care a înșelat încrederea sunt supuși la cele mai îngrozitoare cazne în cea de-a noua - ultima - treaptă a Iadului: pe lacul înghețat Cozit dracii le sfărteceau capetele...

Pentru orice creștin nu există o crimă mai oribilă decât înșelarea celor care ți-au dat încredere. Și aici nu mai este vorba despre cântecele și țopăituri ca cele ale fetelor de la Pussy Riot în biserică, aici este vorba despre

Aleksandr
Aleksandrovici
Mosolov



un lucru cu mult mai îngrozitor.

Din păcate însă, nimăru-i nu-i pasă de "aurul românesc". De Riot Pussy – da, aceasta este o crimă strigătoare la cer

împotriva puterii. Pe când tezaurul furat altui neam, propriului nostru aliat, care ne-a încredințat toată averea sa, e așa, un fleac, „o chestiune istorică”.



Odoare Bisericești



Monede de aur